

M.

Jan Burian

Nad postelí mi visí krucifix
pro mě je láska svatá
dívám se přes rameno svého milého
a vidím truchlivý pohled ukřižovaného
ale můj milý si toho všimne
začne žárlit
nechápe to
zastaví se
a já musím pověsit syna člověka do kuchyně
na háček s utěrkami
ale dveře nechám pootevřené
a když ležíme jistým způsobem
vidím svého spasitele škvírou
pokyvuje na nás: i toto беру na sebe
A když to pak řádně bolí
mám z toho nejvíc
když to řádně bolí
cítím že ten s trnovou korunou
se ujišťuje že vše probíhá řádně
že trpím
trny mi pronikají do masa
opona trhá se odshora dolů
nesu svůj díl utrpení světa
dokonáno jest.